

Erasmus Beszámoló

Dunai Dominik Sándor vagyok, a Gazdaságtudományi Kar Pénzügy és Számvitel szakos hallgatója, 2021 szeptemberében kezdtem meg egyetemi tanulmányaimat. Az Erasmus mobilitás keretében 2023/2024-es tanév tavaszi szemeszterében, öt hónapra Máltán, a Paola városában található MCAST egyetemen folytattam tanulmányaimat. Azért esett erre a választásom, mert valami olyat kerestem az Erasmusos kiutazásomra, ami teljesen ismeretlen a számomra. Az egyetlen közös pontom a Máltai életvitellel az az angol nyelv tudása. Ismeretlennek nevezném számomra a szigeten való élest, a kultúrák vegyülését, az idegen ételeket és szokásokat, amelyeket a szigetlakók sajátjuknak neveznek.

Amikor vasárnap, január 28-án landolt a repülőgépünk pontban 12 órakor, Bálintot, Vincét és engem ugyan az az érzés fogott el. **Meleg van.** Ránéztünk a telefonunkra, mert nem hittük el, hogy télen mi valaha ilyen tudnánk érezni. 18 fok. Itt kezdtek el a srácok igazán félni (én nem, mert jól viselem a meleget), mert tudták, hogy ennél csak feljebb fog menni a hőmérséklet. Ha egy dolgot mondhatnék el Máltáról, akkor ez lenne. Az izzadás az egy alaptényező a szigeten. Csak az utazzon oda hosszabb távra, aki számára ez nem fontos tényező.

Szerencsére a házakban minden szobába raknak légkondit (ha jól tudom törvényileg van előírva). Nálunk is ez volt a helyzet. A kiutazásunk első hetét leszámítva végig 1 apartmanban laktunk a srácokkal. Mindenkire jutott 1 szoba, azonban ezek különböztek térben és funkciókban. De mivel ugyanannyi lakbért fizettünk, ezért arra jutottunk, hogy havonta forgatjuk a szobákat. Számunkra így volt igazságos. Az apartman egyébként egy nemrég modernizált lakótömb része volt, szóval a lakhatásra egy rossz szavam nincsen.

Míg a lakás Santa Venerában volt, addig az egyetemünk a Paola nevezetű városban helyezkedett el. Ehhez is furá volt hozzászokni. Ez a kettő város körülbelül egy negyed óra vezetésre van egymástól. Csak ugye nekünk nem volt autónk. (Ha lenne, akkor se tudnánk

parkolóhelyet találni) Szerencsére, egy egyetemtől kapott kártya segítségével teljesen ingyenes a tömegközlekedés. Ez rengeteget segített a mindennapi életben.

Maga az egyetem egy félig modern félig autentikusan arab stílussal van megáldva. Ez igaz a tanítási órákra is egyéként. Legjobban úgy tudnám leírni az órák élményét, hogy mintha egy középiskolás órán vennék részt, felnőtt felfogással. Elsőre ez lehet furának hangzik, de számunkra ez egy kellemes csalódás volt. Összesen egy órára nagyon maximum 25 embert

raktak be. Középsulis termekben voltak tartva, aminek igazán a kinti építkezésnek a hangjai adtak nosztalgikus érzést. Ezeknek köszönhetően, plusz a tanárok pozitív hozzáállásával egészen egyedi érzés volt egy ilyen órára beülni. Volt, hogy 3 órán át tartott egy óra, de ez se zavart minket. Ezt úgy érték el, hogy a legtöbb óra egy nagyon specifikus információról szólt. Ezeken az órákon a felületesség egy nem ismert fogalom volt.

Szabadidőnkben, próbáltuk felfedezni a szigetet. Olyan áprilisig még nem nagyon lehetett fürdeni, ezért addig a szárazföldi felfedezést preferáltuk. Néztünk ókori templomokat, katakombákat, körbe autóztuk a sziget partvonalát, meglátogattuk az akváriumot stb...

Külön ki szeretném emelni a máltai parkokat, illetve a bulinegyedet. A parkokról azt kell tudni, hogy rettenetesen jól vannak tartva, igényesen kezelik őket a gondozók. Valamint rengeteg macska van. Minden parkban kivan külön terület jelölve a macskáknak. Vannak külön házaik, etetőjük itatójuk, valamint a gondozók övelük is foglalkoznak napi szinten.

A sziget bulinegyede, hivatalos néven Paceville, az pedig egy teljesen másik világ. A hét minden napján lehet ide menni. A legjobb az egészben, hogy sosem tudod milyen emberekkel fogsz találkozni. Pacevilleben a világ összes kultúrája keveredik. És mindenki csak egy dologért van ott. Hogy jólérezze magát. Ez az összekötő csomó, emiatt tud minden este egy teljesen más élményt nyújtani. Vannak bulihelyek pincékben, az utcán, magánlakásokban, bárókban és

még a tetőkön is. Igaz, az árak lehetséges, hogy hosszútávon nem barátiak, de erre különböző megoldások is vannak. Ha az ember jól akarja magát érezni, itt mindig képes rá.

Ez különösen igaz, ha az ember Erasmusosként megy ki. Legelső nap bevettek a máltai Erasmusos whatsapp csoportba, és nem hittünk a szemünknek. Minden hétfőn és pénteken privát buli, amelye hétről hétre változtak, kosárlabda csoport, táncolás csoport, bűvárkodás és szörfözés csoport, valamint minden vasárnap szervezett túrákra lehet menni más csoporttagokkal.

A félév alatt nagyrészt ezeken a tevékenységeken ismerkedtem össze az összes máltai barátommal. Zseniális a hangulat, csak annyit mondhatok. A legjobb az egészben, hogy sosem tudhatok előre, hogy ki honnan is származik. A legjobb barátaim közé sorolhatnék olaszokat, íreket, egy horvát-bolíviait, egy jemenit, egy lengyelt, valamint néhány németet. És ezek csak azok, akikkel napi szinten tartottam, illetve tartom a kapcsolatot.

Mivel végérvényesen nekem ez volt a legnagyobb célom, hogy megismerjek más kultúrákat, hogy valamennyire nyitottabbnak érezhessem magam, ebből a szempontból szerintem én elértem a célokat. Ha bárki más is azon gondolkodik, hogy egy ilyen lépést tesz, én csak javasolni tudnám!